

временно вътрешно преработване¹. Но колкото тая мисленост на творческия процесъ у Гете и да е важна за обяснение уталожеността, олимпийското спокойствие на чувствата му, все пакъ то не би било възможно, ако самата му натура не бѣ тѣй спокойно хармонична. Той е типъ на многостраненъ и завършенъ художнически индивидуалитетъ, който, заедно съ съзнаването нащата, съзнава и себе си, и на единението на това съзнание се дължи хармонията въ творенията на неговия духъ, както и чувството на мърка съ което тѣ сж възсъздавани. Въ послѣдното се откроява най-вече мощта на Гетевия творчески гений. Чувството на мърка, художественитѣ тактъ, не се учи, не се добива отвънъ; както таланта, то е вродено, то лежи въ натурата на художника. Едно отъ най-основнитѣ преимущества на великитѣ художници, то обаче се срѣща твърде рѣдко специално у пѣвцитѣ; дори самъ Хайне, знаменитиятъ отъ знаменититѣ нѣмски пѣвци, най-често грѣши противъ тая художествена норма, — разбира се, когато го сравняваме съ Гете и не се взираме въ особенния типъ на неговитѣ пѣсни. Съ чувство на мърка се отличаватъ дори и неговитѣ щянеми пѣсни (Trinklieder), въ които самата рагасаностъ е тѣй мила и грациозна. Както въ живота, тѣй и въ поезията си, Гете остава вѣренъ на себе си виртуозъ. Нищо прѣкалено, нищо което да ни накара да се отвърнемъ, нищо за което може да му се натекне; чувствата не сж прѣпадени въ техния непосредственъ, мѣтенъ бродежъ, а съ яснота и уталоженостъ и въ форма, каквато може да имъ даде единъ поетъ дълбоко съзнаващъ значението на художественитѣ средства. Тѣх пѣсни не сж прѣдполѣтни потоци, бушуващи съ мѣтнитѣ си вълни; тѣ сж уталожени вече, бистри и техния равенъ ромонъ шепне за отрадата на слънчевия Май.

Отбѣлзанитѣ характерни особености на Гетевата лирика — да бѣде тѣ вѣренъ отзивъ на живота, и нейната уталоженостъ — сж култивирани и у него най-вече подъ влияние на народната пѣсенъ. Още на младина, подъ влияние на Хердера, — който за прѣвъ пътъ се е осмѣлил да

¹ Briefwechsel zw. Goethe u. Schiller. Ausg. Wollmer, II, 4. — „Die Eindrücke bei mir sehr lange im Stillen wirken müssen, bis sie zum poetischen Gebrauche sich willig finden lassen.“ Сжщо и Goethes Werke, v. 27, p. 352. Ausg. Hempel.

Handwritten notes and stamps in the bottom right corner, including a circular stamp with a cross and the date 1828.